

”Minulla on sinulle yllätys”, isä sanoi hymyillen.

Lindsayyn sukupalapeli

Jill Hacking

kirjon lehdet

Perustuu tositapahtumaan

”Niin tutkia voimme me myös sukuamme; he on meillä kalliissa muistossa” (*”Elian tuoma totuus”, Liahona, lokakuu 2001, s. Y10–11*).

Lindsay juoksi alakertaan kuullessaan isän kutsuvan häntä.

He olivat viime aikoina tutkineet yhdessä paljon sukuaan. Isä oli auttanut häntä kirjautumaan FamilySearch-verkkosivustolle, ja yhdessä he olivat etsineet kuvia ja kertomuksia suvustaan. Vain muutamaa päivää aiemmin Lindsay oli löytänyt todella vanhan paperin, joka liittyi ukin lähetystyöhön!

Lindsay ehti alakertaan, missä isä odotti. ”Tutkitaanko me sukua tänä iltana?” Lindsay kysyi.

”Kyllä, ja minulla on sinulle yllätys”, isä sanoi hymyillen. Hän ojensi Lindsayille pitkän, rullalla olevan paperin, jota hän oli pidellyt selkänsä takana. Lindsay rullasi paperin varovasti auki. Hän katsoi paperilla

olevaa suurta viuhkan muotoista kuviota. Sen keskellä ympärässä oli hänen nimensä! Hurjan paljon muita nimiä oli siisteissä riveissä hänen nimensä ympärillä.

”Tuossa olette sinä ja äiti”, Lindsay sanoi näyttäen nimiä lähimpänä omaan nimeään. ”Ja tuossa ovat mummi ja ukki!”

”Aivan oikein”, isä sanoi. ”Tässä viuhkassa näkyvät sinun esi-vanhempiesi nimet yhdeksässä sukupolvessa.”

Nimiä oli todella paljon. Mutta jotkin kohdat olivat tyhjiä. Lindsay mietti puuttuvia nimiä. ”Tämä näyttää vähän kuin niiltä palapeleiltä, joita kokosin ukin kanssa”, Lindsay sanoi. Ukki oli kuollut muutama vuosi aiemmin, ja Lindsayillä oli todella ikävä häntä.

Isä nyökkäsi. ”Tämä onkin kuin palapeli. Hyvin tärkeä palapeli. Ja jokainen sukulainen on kuin palapelin palanen.”

Lindsayä nauratti, kun hän kuvitteli mummia palapelin palan muotoisena.

”Kun löydämme jonkun henkilön nimen ja teemme tempelityön hänen puolestaan, me liitämme hänet muuhun sukuun – niin kuin palapelin palaset liitetään yhteen. *Sinä* autat kokoamaan tätä palapeliä.”

”Vau.” Lindsay siveli sormillaan nimiä. Hän tiesi, että sukututkimus on tärkeää, mutta nyt hän oli vieläkin innokkaampi auttamaan. *Kaikki* hänen sukulaisensa voitaisiin liittää yhteen ikuisesti!

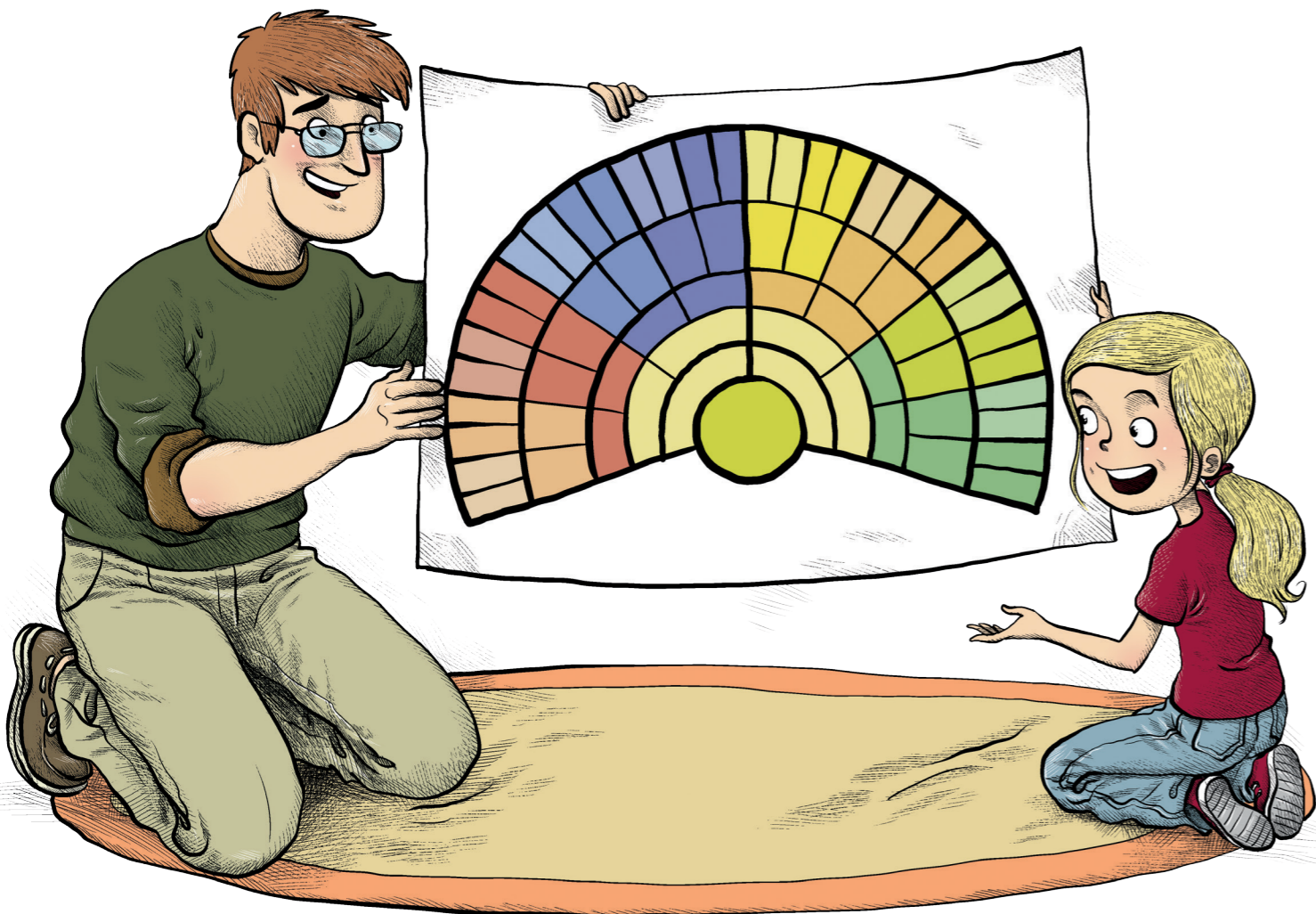
Lindsay teippasi uuden kaavionsa kattoon kerrossänkynsä yläpuolelle. Hänestä oli hauskaa katsella kaaviota ja tutkia kaikkia nimiä. Hän kuvitteli, että kukin heistä piteli toistaan kädestä yhteen liittyneinä kuin palapelin palaset. Hänestä tuntui hyvältä. Tämä oli suurin palapeli, minkä hän oli ikinä nähnyt!

Yhtenä iltana Lindsay ei saanut unta. Makuuhuoneessa oli todella pimeää. Pikkuruinen yövalo teki pelottavan näköisiä varjoja seinille.

Hän veti peiton päänsä yli ja puristi silmänsä kiinni.

Vähän ajan kuluttua hän kurkisti peiton alta ja näki kaavion. Hän luki oman nimensä. Sitten hän luki äidin ja isän nimet. Kun hän pääsi ukin nimeen asti, hänellä oli lämmin ja rauhallinen olo.

Hän muisti, miten ukki oli hymyilyt hänelle, kun he olivat koonneet yhdessä palapelejä. ”Kun minä autan isää tutkimaan sukua”, hän ajatteli, ”minä liitän sukuamme yhteen!” Hän kuvitteli, miten ukki hymyili sille entistä leveämmin. Häntä ei pelottanut enää lainkaan. Hän hymyili ja kaivautui peiton alle mukavasti ja nukahti nähden unta ihmisistä ja palapeleistä ja sukunsa liittämistä yhteen. ■

KUVITUS VICTOR RIVAS

LINDSAYN LISTA

Lindsay tutkii sukuaan monella tavalla!

Hän teki oman sukupuunsa sivustolla FamilySearch.org. Hän etsii kertomuksia ja kuvia sukulaisistaan.

Hän ratkaisee sukuhistorian salaisuuksia!

Kerran yksi asiakirja oli kateissa. Hän ja hänen isänsä menivät sukututkimuskirjastoon. He tutkivat tiedostoja ja löysivät siitä kopion. He löysivät myös lisää sukulaisten nimiä!

Hauskinta suvun tutkimisessa Lindsayn mielestä on löytää nimiä tempelityötä varten. Hän on innoissaan siitä, että voi mennä tempeliin tekemään sijaiskasteita, kun hän täyttää 12 vuotta.

